

2

Dumnezeu — acest Skywalker ceresc

Prejudecata despre Forța impersonală

Luke Skywalker, tocmai scăpat din mâinile Oamenilor nisipurilor, stă alături de Obi Wan Kenobi în peștera sa spartană de pe planeta Tatooine. Luke a aflat cu stupeoare că Obi Wan era un cavaler Jedi care a luptat alături de tatăl lui în tot felul de războaie cerești. Obi-Wan îi dă o sabie laser care aparținuse cândva tatălui lui Luke și pomenește în timpul convorbirii lor ceva despre "Forță".

"Forța?" întreabă Luke.

"Păi", răspunde Obi-Wan, "Forța este cea care îi dă putere unui Jedi. Este un câmp de energie creat de toate ființele vii. Ne înconjoară și ne pătrunde prin toți porii. Ea leagă galaxiile la un loc."

Conceptul de Forță, care apare în toată seria Războiului Stelelor, e destul de ușor asimilat în ziua de azi mai ales pentru că mulți oameni și-l imaginează astfel pe Dumnezeu, respectiv ca pe o energie fără formă și chip care înconjoară și guvernează în mod tainic universul.

Acest lucru este o prejudecată.

Da, Dumnezeu într-adevăr înconjoară și guvernează Universul; El este prezent în orice loc, este Spirit însă nu e nicidecum vreo "forță" misterioasă și nici vreo "energie" care se ferește să se arate și care își are sălașul "pe acolo, pe undeva". El nu este un "lucru", un "obiect" de gen neutru. Lucrul surprinzător referitor la Dumnezeu este acela că El e un Dumnezeu personal.

"Eu îi iubesc pe cei ce mă iubesc", spune El, "și cei ce mă caută cu tot dinadinsul mă găsesc" (Proverbe 8:17). Observați pronumele personale folosite de Dumnezeu referitoare la propriul Sine: "eu", "mă"; sună ele ca un fel de "energie cosmică"?

Departate de a fi o forță impersonală, Dumnezeu ne apare în Scriptură ca fiind "Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov. Își declină identitatea în fața lui Moise și se descoperă unui băiat pe nume Samuel. Vorbește cu Isaia în Templu și lui Ieremia îi spune: "Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecul mamei tale, te cunoșteam" (Ieremia 1:5). Apostolul Pavel îl numește "Dumnezeul meu" și regele David îl numește tată al celor fără de tată și apărător al văduvelor. Toți creștinii au primit acest statut de "înfiiați" și de aceea îl pot numi "Ava, adică Tată" (Romani 8:15).

Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, este interesat de noi în mod direct și *personal*, ne cunoaște pe nume. El spune alor Săi: "Iată că

te-am săpat pe mâinile Mele” (Isaia 49:16). Apostolul Petru ne reamintește că “El Însuși îngrijește de voi” (1 Petru 5:7). Isus spune că “până și perii din cap, toți vă sunt numărați” (Matei 10:30), și Dumnezeu ne promite că “Voi Mă veți chema și veți pleca; Mă veți ruga și vă voi asculta. Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima” (Ieremia 29:12–13). Iată o promisiune care poate fi liniștit luată ca fiind foarte *personală*.

Temă de casă

Nu te lăsa furat de prejudecata Forței impersonale și întărește-te în credință făcând următoarea muncă independentă:

Citește Ieremia 29:12–13 și înconjoară fiecare pronume personal întâlnit în acele versete.

Localizează pronumele din Ieremia 1:5 citat în capitolul de față.

Citește despre întâlnirea dintre Moise și Dumnezeu din Exod 3:1–15. Cum se identifică Dumnezeu pe Sine în fața lui Moise în versetul 6? Cum se autoproclamă El în versetul 14? De câte ori folosește Dumnezeu pronumele personal “Eu” în aceste versete (numără-le și scrie răspunsul aici: _____).